

SLOVO ŽIVOTA

1 Kor 3, 22-23

„Všecko je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.“

V těchto slovech silně zaznívá zásadní křesťanské poselství: **Bůh je s námi a my nejsme sirotci ponechaní sami sobě, ale jsme jeho děti.**

Jako pravý otec **o každého z nás pečuje** a stará se o to, aby nám nechybělo nic z toho, co potřebujeme pro své dobro.

DŮVĚRA A VDĚČNOST

Tento nesmírný dar Boží – „všecko je vaše“ – si žádá vděčnost. **Často si stěžujeme**, že něco nemáme, nebo se obracíme na Boha jen proto, abychom o něco prosili.

Proč se nepodívat okolo sebe a neobjevit dobro a krásu, která nás obklopuje? Proč nepoděkovat Bohu za všechno, co nám každý den dává?

NAŠE ZODPOVĚDNOST

„Všecko je vaše“ znamená i zodpovědnost.

Vyžaduje od nás starost a péči o to, co je nám svěřeno: o celý svět, o každou lidskou bytost, tutéž péči, jakou má Ježíš o nás.

KONKRÉTNÍ ČIN:

SJEDNOCOVAT SE = ŽÍT TÍM, ČÍM ŽIJE BLIŽNÍ

Měli bychom se **umět radovat s tím, kdo se raduje, a plakat s tím, kdo pláče**, být připraveni, přijímat každé rozdělení, bolest a násilí jako něco, co nám patří, abychom to mohli sdílet a nakonec proměnit v lásku.

NAŠE ZKUŠENOSTI

Ale 16 let

SDÍLENÁ OTOČKA!

Už několik let dělám závodně plavání. Je nás celkem stovka. Během těchto let **jsme se rozrostli a stala se z nás jednotná a kompaktní skupina**, což se tak často nestává, jelikož se ví, že plavání je individuální sport a má tendenci směřovat sportovce k uzavřené mentalitě.

Když si čtu slovo života, často si kladu otázku, jak ho mám žít v každodenním životě. Vzpomenu si na naše mužstvo, kde i přestože výslovně nemluvíme o Ježíši nebo si nečteme evangelium, vidím, že mezi sebou žijeme bratrství...

Každé odpoledne, když jdu na plavání a vcházím do šatny, snažím se odsunout všechny své myšlenky z celého dne a prožít ty hodiny v lásce k mým kamarádům a být připravený jim pomoci.

Jednou se mi stala zvláštní zkušenost. Když jsme byli na důležité soutěži na národní úrovni, jeden můj kamarád nezvládl otočku při svém nejdůležitějším závodu. Ujišťuji vás, že to bylo obrovské zklamání, když jsme viděli jeho jméno napsané jako posledního v cíli s nápisem diskvalifikovaný. Nechávám na vás, abyste si domysleli, jaký to mělo důsledek. **Právě když se ke mně blížil, jakoby se ve mně probudila jiskřička a napadlo mě: „poslyš, ale v něm je Ježíš“, v té chvíli Ježíš trpící, ale ten, kterého jsem mohl milovat.**

Hned jsem se na něho usmál, snažil se ho utěšit a uklidnit. Potřeboval jsem na to celé odpoledne, ale když mi řekl: **„Díky, Ale, jsi skvělý“**, zakusil jsem v sobě velkou radost; **byl jsem šťastný, že jsem dokázal přijmout jeho bolest za svou.**

Stalo se ti, že jsi měl podobnou zkušenost?

